

[Kurt Brauer.]

strene at ventilere en idé til senere opfølgning. Det foreliggende lovforslag er vel udtryk for en balanceakt, og jeg drømmer ikke om at puffe til denne balance med den idé, jeg har fået, men har fundet, at det må være rigtigst at præsentere den her.

Det drejer sig om politiets lønninger, som jeg vil foreslå at man inden alt for mange år lader undergå en meget, meget kraftig forøgelse. Jeg har hørt påstået, at vort politi skal bestå af mennesker, der repræsenterer et gennemsnit af den danske befolkning, og at dette er tilfældet i dag. Det er muligt; jeg kan i hvert fald ikke bestride, at de ansatte i politiet udgør et sådant gennemsnit i dag, men jeg må på det bestemteste vende mig imod, at det bør være sådan. Det er min faste overbevisning, at de borgere, vi udser til at være politi for os andre, bør repræsentere det ypperste, som det danske folk kan præstere.

Der var engang i de frygtelige arbejdsløshedsår, da en stilling som tjenestemand i politiet havde sådanne tillokkelser i sammenligning med det alternativ, som det øvrige samfund bød på, at man virkelig kunne udtage meget højt kvalificerede mennesker til dette uhyre vigtige arbejde. En politibetjent bør være bedre udrustet med psykologisk sans, med intelligens og med mange andre dyder end flertallet af de samfundsborgere, som han er sat til at betjene. Jeg tror ikke, jeg tør ikke håbe, at vi kan nå dette ideelle mål uden den af mig foreslåede drastiske forøgelse af alle ansattes lønninger. Jeg taler altså ikke her om 1-kroner eller 2-kroner i timen. Jeg taler om fordoblinger eller tredoblinger af politiets lønninger, og det er hele vejen igennem.

Det er rigtigst, at der er andre grupper, hvor man kunne anlægge lignende betragtninger med nogen ret, men det forekommer mig, at for ingen gruppe er det så vigtigt for samfundet som for den gruppe, hvis sag jeg taler her. Hvis der i dag er 10 ansøgere til en stilling i politiet, så bør der være 10 gange 10.

Disse folkets tjenere, som politiet jo er, kommer i kontakt med folk, som af en eller anden grund er trådt uden for de regler,

som vi her i tinget har sat for borgernes omgang med hinanden, men de kommer også i kontakt med folk, som kun kan formodes at have begået en sådan overtrædelse, og det er just her, at der træder meget følsomme psykologiske mekanismer i funktion, både hos de implicerede og hos udenforstående iagttagere, og jeg finder det af stor vigtighed, at folkets tjenere, som jeg kalder politiet, virkelig er i stand til at bedømme og skelne og foretage de relevante skøn i enhver situation, de måtte komme ud for, eller i hvert fald i en meget stor procentdel af de skønssituationer, som en politibetjent må komme til at befinde sig i.

Lad mig endnu en gang slå fast, at det må være noget at arbejde for — og hermed er altså ideen ventileret til senere brug — at vi bliver sat i stand til på grundlag af et overvældende ansøgerantal at udvalgte virkelig fortræffelige danskere til at være demokratiets vogtere.

Vestergaard Poulsen: Det er ikke min hensigt at konkurrere med hverken hr. Morten Lange eller hr. Johan Nielsen, men det var ganske interessant at høre hr. Morten Langes udtalelse i sit indlæg i dag vedrørende præstelønningerne. Det var, ligesom man fik indtryk af, at hr. Morten Lange igen var ved at vende en gammel gramfonplade.

Jeg føler trang til ganske kort at nævne det forhold, at præsterne målt med andre akademikere ikke opnår de samme lønmæssige fordele. Her tænker jeg særlig på det forhold, at der f. eks. til sekretærer, fuldmægtige og ekspeditionsssekretærer, politi- og dommerfuldmægtige og andre lignende juriststillinger kan ydes et særligt tillæg med grundbeløb på 900 kr., stigende med 300 kr. hvert andet år til 2.700 kr. Også andre tjenestemandsområder får tilsvarende ordninger efter forslaget. Jeg beder ministeren og det udvalg, som skal arbejde med lovforslaget, om at have dette for øje, idet tilgangen til præsteembederne ikke tåler yderligere nedgang, og afgangene på grund af forskelsaflønningsen ikke gerne skulle forstærkes.

Må jeg også nævne det specielle forhold for præsternes vedkommende, at mange